

МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ
ГО “ВСЕУКРАЇНСЬКА АСАМБЛЕЯ ДОКТОРІВ НАУК
З ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ”
МІЖНАРОДНА КАДРОВА АКАДЕМІЯ
UNIVERSIDAD CENTRAL DEL ECUADOR
UNIVERSIDAD TECNOLÓGICA ISRAEL (REPÚBLICA DE ECUADOR)
“ANANIA SHIRAKATSI” UNIVERSITY OF INTERNATIONAL RELATION (ARMENIA)



ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 8

Матеріали

*Міжнародної науково-практичної конференції
присвяченої 30-річчю МАУП*

*“Актуальні проблеми модернізації
недержавного сектору освіти в Україні
у контексті світових тенденцій і національної практики”*

м. Київ, МАУП, 11 квітня 2019 р.

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2019

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 3 від 27.03.19)*

Редакційна колегія:

М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко (заступник голови), д-р наук з держ. упр., проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук, проф.;
А. М. Кислий, д-р юрид. наук., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор)

*Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.*

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП
“Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 8: Матеріали Міжнар. наук. конф. “Актуальні проблеми модернізації недержавного сектору освіти в Україні у контексті світових тенденцій і національної практики”, 11 квітня 2019 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2019. — 460 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Угоднікова О. І.

Механізми державного регулювання недержавної освіти при підготовці фахівців у галузі туризму та готельно-ресторанного господарства 114

Колтаков В. М., Колесник Л. О.

Відсутність стратегії модернізації недержавної освіти України як проблема..... 116

Пальм Н. Д.

Стан та розвиток недержавної вищої освіти в Україні..... 119

Шантырь Е. Е., Кривонос А. А.

Актуальные социально-психологические аспекты негосударственного образования в Украине..... 121

Лісовська Ю. П.

Законодавче забезпечення сучасної геодинаміки в інноваційному кіберпросторі: системний метод аерокосмічного моніторингу 125

Веклич В. О.

Зміна концепції вищих навчальних закладів України приватної форми власності за сучасних умов 128

Кузнецова Ю. В.

Інноваційна діяльність недержавних закладів вищої освіти як фактор забезпечення високої якості підготовки фахівців 131

Яровой Т. С.

Реалізація інтересів недержавних закладів вищої освіти України: цивілізоване лобіювання як єдина альтернатива корупції..... 134

Найдьонов І. М.

Місце і роль недержавних ВНЗ у наданні освітніх послуг 136

Morales G. P.

Educational non-governmental sector: a cross-sectional study of the educational system of minority leagues Ukraine and Ecuador: politicals, laws and organizational principles of operating management 139

Коцюк В. Д., Коцюк Н. В.

Співвідношення державних та недержавних закладів вищої освіти в країнах Європи..... 143

Remache A. P., Celi S. F.

El uso de internet para la gestión universitaria 146

Jurado Pruna F. X.

Las microempresas y su relación con las tecnologías de Información 149

Carrera J. F.

Globalization, culture and changes in higher education Institutions 154

Monteros E. R.

El papel de la enseñanza artística (música) en el diseño curricular en la enseñanza de nivel básico y medio en países con sociedades de conocimiento emergentes 159

Головач Н. В.

Організація профорієнтаційних послуг у недержавних закладах вищої освіти 163

СТАН ТА РОЗВИТОК НЕДЕРЖАВНОЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

У сучасних умовах стрімкого зростання потоку інформації, що вимагає постійної зміни змісту освітнього процесу, особливого значення набули приватні навчальні заклади.

Вивчаючи об'єктивні соціально-економічні передумови появи і розвитку недержавних вищих навчальних закладів в сучасній Україні, дослідники виділяють цілий ряд обставин, що забезпечили їх стрімкий розвиток, так, наприклад:

- недержавні освітні установи конструктивно реагують на зміни соціально-економічного становища в державі і суспільстві. Виробляються нові оригінальні освітньо — професійні програми, які після апробації можуть бути запропоновані для включення до державного класифікатора напрямків і спеціальностей підготовки кадрів;
- на відміну від державних вузів, недержавні, щоб вижити і “вписатися в ринок”, інвестують кошти в розвиток, підвищуючи якість освіти, тобто прагнуть запропонувати комплексне, глибинне навчання, спрямоване на розвиток потенціалу особистості і придбання професійних навичок, яке в подальшому дозволить реально застосовувати знання на практиці;
- недержавні ВНЗ мають позитивний вплив на розвиток вітчизняної системи освіти і суспільства в цілому, завдяки активній участі в розробці та реалізації відповідальних державних освітніх проектів;
- компенсують необхідність задоволення попиту в сфері освітніх послуг, незабезпечених або погано забезпечених державним сектором вищої школи, в першу чергу, в сфері економіки, фінансів, менеджменту, комерції, юриспруденції, гуманітарних знань, реставрації та мистецтва, соціальної роботи, а також по ряду нетрадиційних напрямів підготовки кадрів або синтезують вже наявні;
- задовольняють попит для особливої категорії споживачів освітніх послуг, які потребують нестационарних формах навчання. Або мають потребу в прискореному екстерном навчанні для отримання другої вищої освіти та інші.

Крім зазначених вище переваг, недержавні установи згідно з проведеними опитуваннями у суспільстві, володіють і іншими позитивними рисами.

Незважаючи на зазначену позитивну тенденцію розвитку недержавних вузів, викликає тривогу і ряд супроводжуючих цей процес негативних явищ. До найбільш значущих соціальних проблем недержавної вищої освіти найчастіше відносять якість надаваних освітніх послуг і взаємодія основних суб'єктів освітнього процесу. Їх актуалізація обумовлена такими факторами, як недостатній рівень підготовки абітурієнтів; несформованість постійного викладацького складу та ін.

Відомо, що в 1990-і рр. в Україні, в результаті демократизації суспільства і впровадження ринкових відносин відкрилися численні приватні академії, університети та інститути. Так, з 1995 року в нашій країні було створено близько 64 приватних вищих навчальних закладів, і згодом їх кількість зросла вдвічі. Максимального рівня частка студентів у приватних вузах досягла в 2005 році (майже 15 %), але з 2010-го цей показник почав повільно скорочуватися.

Причиною цьому послужило як зменшення кількості вступників в результаті погіршення демографічної ситуації в країні, так і політика Міністерства освіти і науки, орієнтована на різні преференції державним і комунальним вищим навчальним закладам. При цьому слід зауважити, що згідно із законодавством, державні та приватні вищі навчальні заклади мають рівні права, а випускники отримують дипломи державного зразка, які “де-юре” дають можливість продовжувати навчання за кордоном.

Серед причин, що призвели до скорочення приватних ВНЗ, фахівці також називають анексію Криму і тимчасову окупацію окремих районів Донбасу, політику іноземних навчальних закладів, які істотно знижують ціни на навчання, і випадки шахрайства в сфері вітчизняного комерційного освіти.

Ще два роки тому державні і приватні вузи Польщі вдвічі знизили ціну на навчання для молоді з інших країн. Таким чином, у багатьох польських університетах навчання, наприклад, за фахом “журналістика” стало обходитися українцям в 1000 євро (раніше було 2000 євро). Це дешевше, ніж в деяких київських вузах. Крім того, дипломи польських вузів котируються у всій Європі.

Якщо в 2009 році в польських університетах навчалися близько 3000 українців, сьогодні ця цифра перевищує 10 000. Не виключено, що таким чином сусідня держава намагається вирішити проблему відтоку вітчизняних студентів, які останнім часом віддають перевагу навчанню в Німеччині та Англії. Як би там не було, але, на думку фахівців, головна проблема багатьох приватних українських ВНЗ — непотрібність їхніх дипломів на ринку праці і неодноразові випадки афер і шахрайства.

За попереднім досвідом банкрутств приватних вузів відомо, що опіка над студентами, викинутими на вулицю, покладається на державу. Але не варто розраховувати, що в даній ситуації право на вищу освіту буде гарантовано. Швидше за все, люди не тільки втратять сплачені гроші, а й змушені будуть розпочати навчальний процес спочатку.

Таким чином, на сьогоднішній день показники, що характеризують стан приватної вищої освіти в Україні, на жаль, мають тенденцію до погіршення. Лише деякі приватні вузи складають гідну конкуренцію державним навчальним закладам. І в цьому парадокс ситуації. Адже, по ідеї, приватні навчальні заклади повинні стати носіями новітніх методик навчання, сучасних освітніх моделей та інших нововведень. Але таких ВНЗ — одиниці, які тільки підтверджують сумне правило. Багато з них — контори по виробництву дипломів сумнівної якості, абсолютно не гарантують своїм студентам безпроблемне навчання і подальше працевлаштування. Ще одним доказом цього є згортання цільових програм співпраці органів влади (центральної і місцевої) з приватними навчальними закладами.

У сучасних умовах модернізації української освіти і його інтеграції в міжнародний освітній простір, в зв'язку з приєднанням України до Болонського процесу, недержавні ВНЗ, в силу своєї фінансової та організаційної мобільності, незалежного матеріального становища і відкритості до інновацій, виявляються більш готовими до перетворень, ніж державні вищі навчальні заклади.

Таким чином, незважаючи на ряд проблем, недержавна вища освіта представляє собою складову частину соціального інституту сучасної освіти. Недержавні вищі заклади засвідчують життєздатність і перспективність нового сектора вищої освіти, довівши, що їх поява — не випадкове явище в процесі демократизації суспільства і його вищої школи, а як веління часу, закономірний результат соціально-економічних і політичних перетворень в Україні. У своїй основі недержавні вузи діють в інтересах держави і суспільства; вони створюються не замість державних вузів, а на додаток до них, розширюючи можливості для реалізації громадянами України конституційного права на здобуття вищої освіти.